

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Tak for en god debat.

Til hr. Peter Skaarup: Tingene må ske i den rigtige rækkefølge, og jeg synes egentlig, det har været en meget gennemgående stemme fra stort set alle sider under debatten i dag, at tingene må ske i den rigtige rækkefølge. Spørgsmålet om ønskerne fra færøsk side om selvstyre må starte med at blive afklaret på Færøerne. Alt andet ville blot forvirre, alt andet ville skabe unødige misforståelser og betyde, at debatten på Færøerne i virkeligheden ikke fik den grobund og den afklaring, som er så fundamental for det færøske folks fremtid.

Derfor synes regeringen ikke, at der er behov for, eller at man vil igangsætte og bruge ressourcer på en hvidbog af den karakter, hr. Peter Skaarup på Dansk Folkepartis vegne foreslår.

Hr. Jan Petersen understregede respekt for bloktilskuddets rammer og selvstyret for de enkelte dele af rigsfællesskabet og sagde, at vi ikke bør blande os i den del af rigsfællesskabet, der har ansvaret for den praktiske administration af bloktilskuddet. Jeg synes, at hr. Jan Petersen ramte en rigtig streng her. Enten taler vi om et hjemmestyre og et ansvar, der knytter sig dertil, eller også gør vi det ikke, og derfor er jeg enig i det grundsyn, der her er blevet nævnt.

I øvrigt synes jeg, at hr. Hans-Pavia Rosing i flere af indlæggene udmærket understregede, at der mellem den danske regering og det grønlandske landsstyre er en god kontakt. Han sagde, at der er mange store opgaver, som vi snakker fornuftigt med regeringen om. Sådan tror jeg ordene blev valgt. Det er jeg glad for blev sagt, og jeg er også enig heri.

Derimod synes jeg, jeg fik nogle ordentlige slag over snuden af fru Ulla Tørnæs. Det er ikke fremmed for mig, det vil jeg gerne sige, men jeg var lidt ked af, at det var så ubegrundet. Egentlig er jeg mest bedrøvet, hvis vi nu skal til det igen. Vi kan godt begynde at underholde hinanden lidt om, hvem det var, der overtog Knud Kristensens efterladenskaber i 1947. Jeg tror, det var Hedtoft-regeringen i forhold til Færøerne. Vi kan også godt underholde hinanden lidt om, at jeg overtog regeringsansvaret i januar 1993 efter min forgænger Poul Schlüter. Det var vist ikke helt, som det skulle være over for Færøerne. Alt det kan vi opstille mange og lange lister over, men det fører egentlig ikke til noget særlig konstruktivt.

Når man taler om spørgsmålet om rigsmøder og lige pludselig vil gøre det til et diskussions-

punkt, så synes jeg også, at jeg vil sige, at det sidste rigsmøde under min forgænger efter mine oplysninger blev afholdt i 1987. Jeg erkender, at der gik lidt lang tid, inden vi fik en tanke om at gennemføre rigsmøderne i en fornyet udgave i 1995. Det vedstår jeg gerne, men vi har nok ikke særlig meget at lade hinanden høre, hvad det angår. Det ville klæde Venstre, hvis man en gang imellem forlod sine lidt confrontatoriske attituder og netop sagde, som jeg sagde det: Vi har nok ikke så meget at lade hinanden høre på den sag.

Derfor er jeg også af den opfattelse, at når man nu har så travlt med at tale om, hvem der har ansvaret for hvad, så bør man også vedstå sig, at man selv har haft et medansvar for den udvikling. Jeg taler ikke om at smøge ansvaret af os, men jeg taler om at sige det, som det er: Små slag, vi har alle sammen et medansvar for den udvikling, der har været.

Derfor deler jeg faktisk hr. Ebbe Kalnæs' kloge betragtninger. Det er ikke klædeligt, at vi over for rigsfællesskabet skal sende signaler af sted om, at den ene eller den anden af os har svigtet.

Hr. Knud Erik Kirkegaard var enig i udspillet, i rækkefølgen, sagen skal håndteres i forhold til både Færøerne og Grønland. Det er jeg glad for.

Jeg synes, det er mere bemærkelsesværdigt, at hr. Knud Erik Kirkegaard talte om håndteringen af Færøesagen. Jeg ved ikke, om hr. Knud Erik Kirkegaard tænkte på selve undersøgelsesformen, for i så fald må jeg gøre opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti jo sammen med regeringen bl.a. bar undersøgelsesformen igennem – dengang under megen kritik fra anden side, det ved vi – men også her deler vi jo lidt skæbne for godt og for mindre godt. Sådan er det også i forhold til Det Konservative Folkeparti, og man kan da lige så godt også sige ligeud, hvordan det er. Vi har ikke så meget at lade hinanden høre.

Vi har derimod et fælles ansvar i forhold til Færøerne og i forhold til Grønland for at få tilrettelagt tingene så godt og så fremadrettet som overhovedet muligt, og det synes jeg hr. Ebbe Kalnæs igen understreger meget stærkt.

Det var meget stærkt også at høre hr. Ebbe Kalnæs' personlige erfaringer fra opholdet i Grønland. Jeg kunne godt lægge også egne oplevelser deroppe til. Jeg kan i hvert fald bekræfte en ting fra besøget i Grønland og også på Færøerne: Det glemmer man ikke.